

3.Дейлі Г. Поза зростанням. Економічна теорія сталого розвитку. Інститут сталого розвитку. К.: Інтелсфера, 2002. 312 с.

4.Кошкалда І.В. Стандарти, норми і правила як інструментарій управління земельними ресурсами. *Економічні, екологічні та соціальні аспекти використання земельних ресурсів в Україні*. ХНАУ. Х.: Смугаста типографія, 2015. 320 с.

5.Макарова В.В. Теорія обмежень: сфера продуктивного землекористування: Монографія. Суми: Університетська книга, 2019. 178 с.

ECOLOGICAL INNOVATIONS AS A MEANS OF EFFECTIVE ENTREPRENEURSHIP DEVELOPMENT

***SYNELNYKOV V., PH.D., ASSOCIATE PROFESSOR,
BELARUSIAN STATE AGRARIAN TECHNICAL UNIVERSITY
KUSKOVA S., PH.D., ASSOCIATE PROFESSOR,
KHARKOV PETRO VASYLENKO NATIONAL
TECHNICAL UNIVERSITY OF AGRICULTURE***

Science and practice of innovations have great potential for gradual harmonization of human production to the natural environment in the framework of sustainable development.

Ecological innovations are the result of creative activity aimed at the development, creation and implementation of innovations in the form of new products, technological methods, forms of production organization, etc., which would directly or indirectly reduce the impact of production and consumption on the environment and solve environmental problems. .

Ecological innovations can be more fully described as a result of creative activity aimed at:

— development, creation and implementation of new technological processes and technological cycles of development and coordinated development of all functional chains for the extraction of resources, their processing, use of waste and reproduction of these resources;

— development and application of resource-saving equipment and technologies;

— development and implementation of low-waste and non-waste technologies, including energy saving;

— development of technologies that ensure the integrated use of raw materials and natural resources;

– development of biotechnologies, for example, biotechnologies of water purification from pollutants and sewage treatment of industrial and agro-industrial enterprises, biotechnologies of soil purification, etc. ;

– development of new territories, as well as expansion of existing ones taking into account the ecological safety of the population and production;

– development and production of new environmentally friendly products and the creation of facilities for their production;

– development of options for the use of new and renewable energy sources;

– development of materials with new properties that reduce the load on the environment as a result of their use, processing and disposal;

– introduction of new organizational forms, including improvement of the organizational and territorial structure of potentially dangerous industries in order to reduce their danger;

– formation of new thinking in developers of new technologies and products in terms of greening of production equipment through the introduction of environmental education.

Innovations, as we know, most often take the form of innovative projects, which covers the entire cycle from the emergence of innovation to its practical implementation in the market.

Eco-innovative projects should be understood as large innovative projects (programs) that directly or indirectly solve national, sectoral, regional and business environmental problems.

The peculiarity of eco-innovation projects in comparison with conventional innovation projects is in most cases their low economic efficiency, along with high environmental efficiency.

Eco-innovations that bring the appropriate effect are considered effective. It may be:

– economic (saving or preventing the loss of natural resources, living and material labor in all areas - production, non-production, personal consumption);

– ecological (reduction or prevention of negative impact on the environment and improvement of its condition is manifested in the reduction of pollution, increase in the number of usable natural resources and is measured depending on the type of anthropogenic disturbances of the environment);

– social (improvement of living, working and leisure conditions; reduction of morbidity, increase of life expectancy, increase of working capacity, etc.);

– scientific and technical (level and scale of novelty, prospects of the principles of technology and technical equipment laid down in innovation, compliance with modern technological requirements in industrialized countries);

– budget (impact of the eco-innovation project on budget revenues (expenditures));

– integral (cumulative effect).

Literature.

1. Веклич О.О. Економічний механізм екологічного регулювання в Україні / О.О. Веклич. – К.: Український інститут досліджень навколишнього природного середовища і ресурсів, 2013. – 88 с.

2. Заїка С.О. Аналіз ефективності використання земельних ресурсів / С.О. Заїка, Л.С. Харчевнікова // Харків: Вид-во «Міськдрук», 2014. – 24 с.

3. Заїка С.О. Оперативний аналіз виробничої діяльності підприємств АПК [Навчальний посібник] / С.О. Заїка, А.В. Півень. – Харків: Вид-во «Міськдрук», 2010. – 113 с.

4. Максименко Н.В. Організація управління в екологічній діяльності: [підручник для студентів екологічних спеціальностей вищих навчальних закладів] / Н. В. Максименко, В. В. Задніпровський, Р. О. Квартенко; вид. 3-тє, перероб. і доп. – Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2011. – 282 с.

5. Малиш Н.А. Ефективні механізми формування державної екологічної політики: монографія / Н.А. Малиш. – К.: К.І.С., 2011. – 348 с.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ

***ЛУКАШИК Т.С., САХНО К.Д., ВОЙТЕХОВИЧ І.Д.* , ЗДОБУВАЧІ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

В органах державної влади використовують поняття для характеристики особистого чинника. Дане поняття привертає увагу велике коло науковців, але більшість з них не розглядає його як систему. Афанасьєв В.Я. та Корнев І.К. трактують термін "кадровий

* Науковий керівник – Сагачко Ю.М., к.е.н., доцент